

El perfil del 'No'

Què mou els grecs partidaris de no acceptar les condicions de la Unió Europea? Sobre quins fonaments s'afirma el seu 'no' a les reformes imposades per la troica? L'enyorança del dracma, la simpatia per Rússia i el desig de continuar amb el caos que ha imperat al país durant les últimes dècades en són algunes de les motivacions.

Iorgos Khristides
© Der Spiegel

Caos als mercats: Europa està a punt de fracassar? Planen escenaris horripilants sobre el futur de Grècia, però al país també hi ha qui en sortiria beneficiat: us presentem una panoràmica dels defensors que Grècia surti de l'euro.

Tot Grècia tem per la permanència a l'euro? I ara! Alguns grecs defensen la sortida de Grècia de l'euro; alguns grups directament enyoren l'antiga moneda. Quins motius té cada actor? Vegem-los.

1. Els ideòlegs: el cor batega a l'esquerra

Estan agrupats al partit de Govern, Syriza, però també en altres indrets de l'arena política atenenca: són els ideòlegs convençuts. Creuen que Grècia se'n sortiria més bé sense l'euro (i sense Europa) i que hauria de ser totalment independent. A Panaiotis Lafazanis, per exemple, el líder de l'ala ultraesquerrana de Syriza, amics i enemics el descriuen com un honorable patriota, però als

ulls dels crítics ha quedat atrapat en les idees del comunisme del segle XX (encara diu Leningrad en comptes de Sant Petersburg). Ara esperen amb impaciència la propera cita: diumenge vinent el primer ministre, Alexis Tsipras, deixarà que el poble voti respecte a les mesures d'estalvi. És evident què votarà l'ala ultraesquerrana de Syriza.

2. Els teòrics: donar sentit a la sortida de l'euro

A Grècia hi ha els equivalents de l'economista alemany Hans-Werner Sinn, d'Ifo Institut: partidaris acèrrims d'una sortida, les conviccions dels quals no són de naturalesa ideològica, sinó que es basen en arguments econòmics. Formen part de l'esquerra, com per exemple Kostas Lapavitsas. Una vegada, el ministre de Finances, Iannis Varoufakis, va dir referint-se a ell que havia fet carrera "promocionant la dracma".

Lapavitsas és professor d'economia. I creu, basant-se en un "pla econòmic detallat", que el poble grec tindria un futur millor amb una moneda pròpia. I no està sol en la defensa d'aquest punt de

vista: parlant amb professors d'esquerreres d'universitats gregues se sent contínuament que s'ha demonitzat la sortida de l'euro. Grècia, diuen, ara necessita un debat asserenat i objectiu i un pla B detallat per a la reforma del país. Hi ha qui afirma que no hi ha un pla així i que els creditors també ho saben, per la qual cosa el primer ministre Tsipras ha anat abandonant una línia vermella rere l'altra durant les negociacions.

3. Els joves grecs: com més joves, més a favor de la dracma

"Jo vull tornar a la dracma, seria menys arriscat", deia una noia grega de 18 anys a *Der Spiegel*, precisament el dia que la majoria dels nois de la seva edat rebien la notes de selectivitat. I no és l'única que ho pensa: les enquestes indiquen que la preocupació per la reintroducció de la dracma augmenta amb l'edat.

Segons un sondeig del *think tank* Bridging Europe, en què van participar uns 1.800 grecs d'entre 22 i 45 anys, un 63% no tenia gens de por de sortir de l'euro. És clar que no, retreuen els crítics a l'enquesta: molts dels enquestats

